

Het volgende is overgenomen uit het Big Book en geformuleerd in de eerste persoon. Lees dit elke dag een week lang voor aan iemand en bepaal vervolgens of: A. Het op jou van toepassing is. B. Je klaar bent om te stoppen met zo te leven . C. Je klaar bent om te accepteren dat je volgens Gods voorwaarden leeft.

Het eerste vereiste voor Stap Drie is dat ik ervan overtuigd ben dat mijn leven gebaseerd op eigen wil nauwelijks een succes kan zijn. Op die basis ben ik altijd in botsing met iets of iemand, ook al zijn mijn motieven goed. Ik probeer te leven op eigen kracht. Ik ben als een acteur die de hele voorstelling in eigen hand wil houden; Ik ben voortdurend bezig met de lichten, het ballet, het decor en de rest van de spelers op mijn eigen manier te regelen. Als er maar niet afgeweken wordt van wat ik geregeld heb, als de mensen maar zouden doen wat ik wilde, dan zou de show fantastisch zijn. Iedereen, inclusief ikzelf, zou tevreden zijn. Het leven zou geweldig zijn. Ik kan soms best integer zijn bij het maken van dit soort regelingen. Ik kan aardig zijn, attent, geduldig, gul; zelfs bescheiden en zelfopofferend. Aan de andere kant kan ik ook gemeen, zelfzuchtig, egoïstisch en oneerlijk zijn. Net zoals de meeste mensen, heb ik waarschijnlijk een mix van deze eigenschappen.

Wat gebeurt er meestal? De show is niet echt een succes. Ik begin te denken dat het leven me niet goed behandelt. Ik besluit om mezelf nog meer in te spannen. De volgende keer word ik nog veeleisender of welwillender, al naar gelang de omstandigheden. Nog steeds stelt het spel mij niet tevreden. Ik geef toe dat de schuld enigszins bij mij kan liggen, maar ik ben er zeker van dat andere mensen meer verweten kan worden. Ik word kwaad, verontwaardigd en krijg zelfmedelijden. Wat is in wezen mijn probleem? Ben ik eigenlijk niet een zelfzuchtig persoon, zelfs als ik aardig probeer te zijn? Ben ik niet het slachtoffer van het waanidee, dat ik tevredenheid en geluk kan afdwingen van deze wereld als ik het maar goed aanpak? Is het niet duidelijk voor al de andere spelers dat dit is waar ik op uit ben? En maken mijn daden niet dat ieder van hen wraak wil nemen en zelf zoveel mogelijk uit de show wil halen? Ben ik zelfs op mijn beste momenten, niet eerder een iemand die verwarring sticht dan iemand die harmonie creëert?

Ik ben egocentrisch. Ik ben als de gepensioneerde zakenman die s'winters in de zon van Florida ligt te luieren en klaagt over de misstanden in het land; de geestelijke die zucht over de moderne zonden; politici en hervormers die er zeker van zijn dat alles Utopia zou zijn als de rest van de wereld zich maar zou gedragen; de vrijgevochten rebel die vindt dat de maatschappij hem slecht heeft behandeld; en de alcoholist die alles kwijt is en opgesloten zit. Wat mijn protest ook mag zijn, ben ik niet met mezelf bezig, met mijn wrok of mijn zelfmedelijden?

Zelfzuchtigheid - egocentrisme! Ik geloof dat dat de wortel van mijn moeilijkheden is. Gedreven door honderden vormen van angst, waanideeën, zelfzuchtigheid en zelfmedelijden, trap ik op de tenen van mijn medemensen en die trappen terug. Soms kwetsen ze me, naar het schijnt zonder aanleiding, maar ik ontdek steeds dat ik ergens in het verleden beslissingen heb genomen die gebaseerd waren op ego en die mij later in een positie hebben gebracht om gekwetst te worden.

Dus mijn problemen, heb ik in principe zelf gecreëerd. Ze komen voort uit mezelf en ik ben een extreem voorbeeld van doorgeslagen eigen wil, al denk ik meestal van niet. Ik moet allereerst van dit egoïsme af. Ik moet, of het zal me doden! God maakt dat mogelijk. En er lijkt vaak geen manier te zijn om helemaal van het ego af te komen zonder Zijn hulp. Ik had morele en filosofische overtuigingen in overvloed, maar ik kon ze niet naleven, zelfs al zou ik dat gewild hebben. Evenmin kon ik mijn egocentrisme veel kleiner maken door het te wensen of door het te proberen op eigen kracht. Ik heb daarvoor hulp van God nodig.

Dit is het hoe en waarom. Om te beginnen moest ik ophouden voor God te spelen. Het werkte niet. Vervolgens besloot ik dat God voortaan mijn Regisseur zal zijn in dit toneelstuk van het leven. Hij is de Opdrachtgever; Ik ben zijn vertegenwoordiger. Hij is de Vader en ik

ben zijn kind. De meeste goede ideeën zijn eenvoudig en dit concept was de sluitsteen van de nieuwe triomfboog waar ik doorheen ga naar de vrijheid.

Als ik oprecht z'n houding aanneem, gebeuren er allerlei opmerkelijke dingen. Ik heb een nieuwe Werkgever. Als ik dicht bij Hem blijf en zijn werk goed uitvoer, zorgt Hij in Zijn almacht voor datgene wat ik nodig heb. Met dit als uitgangspunt wordt mijn interesse voor mijzelf, mijn plannetjes en bedoelingen alsmåar minder. Ik zal steeds meer geïnteresseerd raken in wat ik kan bijdragen aan het leven. Toen ik een nieuwe kracht in mij voelde stromen, toen ik genoot van gemoedsrust, toen ik ontdekte dat ik het leven succesvol tegemoet kon treden, toen ik me bewust werd van Zijn Aanwezigheid, begon ik mijn angst te verliezen voor vandaag, morgen of het hiernamaals. Ik ben wedergeboren.

Ik ben nu bij Stap Drie. Ik zei tegen mijn Maker, zoals ik Hem begreep: "God, ik bied mezelf aan U aan - om met me te bouwen en om met me te doen zoals U wilt. Help mij af van de slavernij van mijn ego, dat ik beter Uw wil moge doen. Neem mijn moeilijkheden weg, opdat de overwinning daarop een getuigenis van Uw Kracht, Uw Liefde en Uw Manier van leven moge zijn voor hen die ik zou willen helpen. Moge ik Uw wil altijd doen! "

Ik dacht goed na voordat ik deze stap zette zodat ik zeker wist dat ik er klaar voor was; dat ik mezelf eindelijk volledig aan Hem kon overgeven.

Ik vind het zeer wenselijk om deze spirituele stap te zetten met een begripvol iemand, zoals mijn vrouw, beste vriend of spiritueel raadgever. Maar het is echter beter om God alleen te ontmoeten dan met iemand die er misschien niets van begrijpt. De woordkeuze was natuurlijk volkomen vrij, zolang ik de gedachte maar uitdrukte en zonder voorbehoud uitsprak. Dit was slechts een begin, hoewel er als het eerlijk en nederig gedaan werd, er soms een heel groot effect, direct gevoeld werd.